

POSTANOWIENIE

Dnia 24 lutego 2026 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jarosław Matras

w sprawie z zażalenia A. K.
na postanowienie Prokuratury Rejonowej Lublin- Północ w Lublinie
z dnia 23 grudnia 2025 r., w sprawie [...]
o odmowie wszczęcia śledztwa,
po rozpoznaniu w Izbie Karnej
na posiedzeniu w dniu 24 lutego 2026 r.
wniosku Sądu Rejonowego Lublin- Zachód w Lublinie
z dnia 23 stycznia 2026 r.,
o przekazanie sprawy innemu sądowi równorzędnemu,
na podstawie art. 37 § 1 k.p.k.

p o s t a n o w i ł

sprawę o sygn. akt III Kp 42/26 przekazać do rozpoznania Sądowi
Rejonowemu w Kraśniku.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 23 stycznia 2026 r. Sąd Rejonowy Lublin-Zachód w Lublinie wystąpił do Sądu Najwyższego o rozważenie możliwości przekazania w trybie art. 37 k.p.k. innemu sądowi równorzędnemu sprawy z zażalenia pokrzywdzonego A. K. na postanowienie Prokuratury Rejonowej Lublin- Północ w Lublinie z dnia 23 grudnia 2025 r., w sprawie [...] o odmowie wszczęcia śledztwa. W uzasadnieniu postanowienia sąd ten wskazał, że sprawa dotyczy oceny

prawidłowości czynności wykonywanych przez sędziego X.Y. - uprzednio będącego prezesem tutejszego sądu rejonowego oraz pani sędzi X.Y..1 - sędziego Sądu Okręgowego - sądu wyższej instancji, którym skarżący zarzucił popełnienia przestępstwa z art. 231 § 1 k.k.

Ta okoliczność, zdaniem autora wniosku, może stwarzać przekonanie o braku warunków do rozpoznania sprawy w sposób obiektywny i bezstronny.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Niewątpliwie „dobro wymiaru sprawiedliwości” w takim rozumieniu jakie należy odkodować z przepisu art. 37 k.p.k., przemawia za przekazaniem sprawy innemu niż miejscowo właściwy sądowi równorzędnemu wtedy, gdy zachodzi konieczność uwzględnienia sytuacji, które mogą wywierać wpływ na swobodę orzekania lub stwarzać przekonanie o braku warunków do rozpoznania sprawy w sposób obiektywny. W tym ostatnim elemencie chodzi o wyeliminowanie mogących powstać w opinii publicznej uzasadnionych podejrzeń co do braku obiektywizmu w rozpoznaniu sprawy przez właściwy sąd. Podkreślić trzeba, że nie chodzi o każdy rodzaj takich podejrzeń, ale takie podejrzania, które mogłyby powstać u postronnego, niezainteresowanego osobiście sposobem rozstrzygnięcia danej sprawy, obserwatora takiego procesu, który przy tym posiada podstawową wiedzę o zasadach procesu i roli określonych organów procesowych, a zatem rozumie kontekst przedmiotowy procesu i zna podstawowe zasady procesowe.

Przenosząc te uwagi w realia sprawy podkreślić należy, że okoliczności zaistniałe w tej sprawie niewątpliwie mogłyby wywołać wątpliwości u postronnego, obiektywnego obserwatora takiego procesu, co do bezstronnego i obiektywnego rozpoznania zażalenia we właściwym sądzie. Sąd Rejonowy Lublin – Zachód w Lublinie, rozpoznając zażalenie A. K. miałby przecież oceniać prawidłowość decyzji prokuratora o odmowie wszczęcia śledztwa w sprawie - sugerowanego przez autora zażalenia - popełnienia przestępstwa przez sędziego będącego uprzednio prezesem właśnie tego sądu i orzekającego w sprawie karnej. W tej sytuacji, jest rzeczą oczywistą, że w odbiorze społecznym, rozpoznanie przez sąd właściwy sprawy, w której osobą, co do której kieruje się podejrzenie popełnienia przestępstwa, jest sędzia będący uprzednio prezesem właśnie tego sądu mogłoby

stwarzać przekonanie o braku bezstronności rozpoznania sprawy w postępowaniu odwoławczym.

Natomiast nie ma takiego znaczenie fakt, że zawiadomienie dotyczyło także sędziego Sądu Okręgowego w Lublinie, albowiem sędzia ta orzekała w sprawie cywilnej i nie ma żadnego powodu (nie istnieje także kwestia podległości instancyjnej) aby na tej podstawie uznawać, iż postronny obserwator może mieć wątpliwości co do braku obiektywizmu i bezstronności sędziego Sądu Rejonowego w Lublinie w rozpoznaniu zażalenia na decyzję prokuratora.

Z tych względów uznając, że dobro wymiaru sprawiedliwości przemawia za przekazaniem sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu, Sąd Najwyższy przekazał ją do Sądu Rejonowego w Kraśniku

[J.J.]

[a.ł.]